

„Учителю! кой е согрѣшилъ: той ли, или родители-тъ му, та ся е родилъ слѣпъ?“ Иисусъ Христосъ отговорилъ: „никой не е согрѣшилъ, ни той, ни родители-тъ му; но това ся е случило, за да ся явятъ дѣла-та Божіи.“

Всички-тъ страданія, които ся испращатъ отъ Бога, трѣбва да служатъ или за исправленіе на лоши-тъ чловѣды, или за усовершенствованіе на добры-тъ. Страданія-та на лоши-тъ ся наричатъ наказаніе, а страданія-та на добры-тъ—испытаніе. Но что ся испраща на чловѣка: наказаніе, или испытаніе, това знае Богъ и совѣсть-та на страждущія. Какво е благодѣаніе за грѣшника, кога, като прѣтърпява скръбъ-тъ си, може да каже, че му ся испраща тя отъ Бога за очищеніе на грѣхове-тъ; и какво утѣшеніе за добрыя да мысли, че за славѣ Божіѣ е дълженъ търпѣливо да прѣноси свои-тъ страданія, че праведный, милосѣрдый Богъ ще го награди за всичко!

Господь често напомнявалъ на ученицы-тъ си за близкѣ-тъ си смърть, и като сравнявалъ мрака, въ който ся намиралъ слѣпорожденный, съ онзи мракъ, който ще настане подиръ смърть-тъ Му, Той казалъ: „Азъ сѣмъ дълженъ да извършавамъ работы-тъ на оногова, който мя е пратилъ, догдѣ още имаме день; скоро ще настѣпи нощъ—тогава никой не може да работи. Доклѣ сѣмъ въ міръ, Азъ сѣмъ свѣтъ міру.“ Подиръ това плювиѣлъ и направилъ брєніе отъ плюновеніе-то, съ което намазалъ очи-тъ на слѣпыя, и казалъ му; „иди, ся омы въ Силоамскѣ-тъ каналницѣ.“

Слѣпыя отишълъ, омылъ ся и прогледилъ. Тогава со-сѣди-тъ му и всички, които го знаели отъ напрѣдъ, говорили единъ другому: „не е ли тойзи оный слѣпецъ, който просияше милостынѣ?“ Едни говорили, че е самъ си той; други утвърждавали, че не е той, а само прилича на него; но онъ казалъ: „азъ сѣмъ.“ Всички любопытствовали да ся научатъ, какъ е прогледилъ. Юноша-та отговорилъ: „нѣкой си чловѣкъ, когото наричатъ Иисусъ, ми помаза очи-тъ съ